

L'impremta

Nosaltres tenim un aparell semblant a una impremta.

El procediment d'imprimir fou ja conegut en l'antiguitat. Els antics l'aplicaren en els rajols, pedres tallades i damunt de fusta. Llavors vingueren uns cilindres-segells, que foren ja usats a Babilònia; els anells signataris ho foren pels reis verges, i cap a l'any 600 es conegueren a Grècia; i així, d'aquesta manera, s'arribà poc a poc a la manera d'imprimir.

Però l'últim pas de l'impremta es deu a l'alemany Gutenberg. És deia Joan Gutenberg i fou natural de Magúncia. Li costà l'invent un xic de treballs, privacions i hores de pensa. Molts homes estan en la creença de que l'inventor de l'impremta fou Gutenberg, però ja he dit que en l'antiguitat ja es coneixia la manera d'imprimir; ell solament perfeccionà, com si diguessim, la manera d'imprimir rapidament.

La invenció de l'impremta té en l'Història de la Humanitat una importància cabdal, ja que abans els llibres anaven cars i eren molt escassos, i, gràcies a l'impremta, els homes pogueren estudiar bé i amb poc cost; llavors hi pogueren haver grans savis.

Moltes escoles tenen la satisfacció de posseir una petita impremta; però ara la tenia nosaltres, és a dir, l'Escola nacional graduada de nens d'aquesta ciutat. És un aparell petit i bonic. Però no ens podem queixar.

Avui, seguint la memorable Festa del Dia del Llibre, s'estrena la nostra impremta. Tent sortir aquest petit periòdic en el qual hi posarem tot el nostre campany. Segurament tots els nens estan contents. En aquest periòdic s'hi posarà el que passa a l'Escola i també tots els nens hi tindran el seu petit treball.

R. Marin (De la secció 4^a)